

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB 2009

PRO DĚTI

Pátek 6. března 2009

Vlajka Papuy Nové Guineje

Státní znak

UVÍTÁNÍ

Vítáme vás z Papuy Nové Guineje, ze země rajskeho ptáka. Vítáme vás z Papuy Nové Guineje, která je také známa jako „země neočekávaného, země překvapení“.

Zdravíme děvčata a chlapce po celém světě. My, děti z Papuy Nové Guineje se velmi těšíme, že společně s vámi prožijeme Světový den modliteb na téma: „Ačkoliv je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu“. Radujeme se, že vám můžeme vyprávět o své zemi. Chceme vám říct, že toto téma je pro nás zvláštní, výjimečné.

PÍSEŇ

(Má Pán Ježíš, má mne rád)

V Papui Nové Guineji lidé mluví mnoha jazyky a nářečmi. Spojuje je řeč „pidžin“ čili TOK PISIN. Tato řeč vznikala asi sto let z angličtiny, němčiny a jiných jazyků, aby se s ní dohovorely všechny kmeny v Papui Nové Guineji. Já (MI) jsem rád, že ty (YU) jsi tu. My (YUMI) se budeme spolu modlit a zpívat ve jménu Boha Otce, Syna i Ducha svatého.

Právě jste se naučili tři slova v pidžin: mi – yu – yumi. Nezdá se vám to být podobné nějaké jiné řeči?

a) Starší děti:

Modlitba z Papuy Nové Guineje (Y čti jako J)

Dobře jsem se vyspal, Bože Otče. Mi slip gutpela, Papa God.

Dobře jsi mne chránil. Ju bin was gut long mi.

Za to ti děkuji. Olsen na mi tenkyu.

Ty jsi můj Otec. Amen. Yu Papa bilong mi. Amen.

b) Mladší děti:

Hra

(Děti jsou požádány, aby myslely na různé ovoce. První začíná: Stačilo by, kdyby Bůh stvořil jablko, ale on stvořil i banán. Další pokračuje: Stačilo by, kdyby Bůh stvořil jablko a banán, ale on stvořil i pomeranč. Další navazuje: Stačilo by, kdyby Bůh stvořil jablko, banán a pomeranč, ale on stvořil i mango. Hra pokračuje a děti jmenují různé ovoce. Tato

jednoduchá hra se může různě pozměnit, aby zahrnovala i jiné věci, dokud hru vedoucí neukončí.)

Vedoucí: Prosíme, spojte se v modlitbě s dětmi z Papuji Nové Guineje.

Modlitba:

Bože, přicházíme k tobě s dětmi z Papuy Nové Guineje. Žehnej každému dítěti, ať doma, ve škole, v nemocnicích, ve městech i na vesnicích a kdekoliv jsou děti. Modlíme se i za rodiče, aby se dobře starali o své děti a provázeli je každým dnem. Amen.

PÍSEŇ

(Amamas oltaim – Radujte se v Pánu)

DRAMATIZACE BIBLICKÉHO TEXTU

(Exodus 2, 1-10)

PÍSEŇ

(Pane, dej ať nás nic už nerozdvojí)

POZNÁVÁNÍ ZEMĚ

Před více jak sto lety se český cestovatel Enrico Stanko Vráz dostal jako jeden z prvních bělochů do dnešní Papuy Nové Guineje, do neprobádaných míst. Nesl s sebou červenou vlajku s vyšíтым bílým lvem (Česká republika ještě neexistovala). Vyšplhal i na vysoké hory. Jednu pojmenoval po našem hudebním skladateli Smetanovi (dnes se však jmenuje jinak). Přivezl do Evropy mnoho zajímavých poznatků. Setkal se s několika druhy ptáka s nejkrásnějším peřím, s rajkou (ptákem z ráje).

V roce 1964 se z této oblasti vrátili slavní novodobí čeští cestovatelé Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund a vloni vyšla z jejich zážitků pěkná kniha s mnoha fotografiemi.

V roce 1964 navštívil stejná místa další český cestovatel Miroslav Stingl. Jeho knížka se jmenuje Ostrovy lidojedů.

Také dnes bychom na Papui Nové Guineji potkali naše badatele a misionáře.

Vydejme se objevovat tuto zajímavou zemi s rajkou Paradiso.

Paradiso: Nazdar děti, jmenuji se Paradiso a jsem nejkrásnějším ptákem v zemi překvapení. Jsem ptákem z ráje a poletím s vámi nad naší zemí a povím vám o jejich krásách. Dejme se na cestu!

(Při vyprávění lze ukazovat zajímavosti na mapě nebo mapu vytvořit pomocí barevných papírů – šátků – přírodnin. Je nutné předem připravit!)

Papua Nová Guinea vypadá úplně jinak než Česká republika. Vaše země má kolem dokola hraniční hory. K naší zemi patří hodně ostrovů. Hlavní část země tvoří poloostrov Papua a k tomu patří asi 600 ostrovů – pokud je mohu z výšky spočítat.

Na každém ostrově toho mnoho rozeznávám. Vidím lesy, domy na kůlech, rybáře s pruty, lidi pracující na zahradách i hrající si děti. Škoda, že nemám čas všude přistát. *(obrázek domků na kůlech)*

Nejprve letím směrem k hlavnímu městu, které leží na jihozápadě poloostrova. Možná, že během letu uvidím nějakého žraloka nebo murěnu (úhořovitá ryba) nebo nějakou barevnou rybu.

Ano, tady je Port Moresby! Tady na okraji města jsou domy podobné těm na malých ostrovech. Jsou zhotoveny z prken a mají mnoho otvorů, kterými provívá vítr.

Ukážu vám město. Je pěkně hlučné. Jak se tu budou cítit lidé, kteří sem přijdou za prací z vesnice? Zeptám se tady jednoho chlapce.

Chlapec: Jmenuji se Au, jsem chlapec z malé vesnice v jižní oblasti Papuy Nové Guineje. Má rodina se rozhodla vesnici opustit a odstěhovat se do města. Bydlíme na sídlišti v Port Moresby v hlavním městě. Náš život ve městě je těžký. Mí rodiče jsou nezaměstnaní, já nechodím do školy, protože nemáme peníze na školné. Přál bych si chodit do školy. Chci se naučit číst a psát. Jsou tu chlapci, kteří žijí na ulici a kradou. Někdy se sám sebe ptám – mám se k nim připojit? Je to jediná cesta k přežití? Prosim, modlete se za mě.

(tichá modlitba)

Paradiso: Poletíme dál. Mezi stromy vidím pár domů, přistávám. Domy jsou jiné, stojí přímo na zemi, mají méně oken než ty na ostrovech. Jistě, na vrchovině je chladněji. Ukážu vám vnitřek. Není to tu veliké, jen jedna světnice, pokud vím, žije tu jedna rodina a v ní bývá 3 až 5 dětí. Musí se spolu pěkně mačkat. *(obrázek vnitřku chýše)*

Tady je Rebeka, kterou dobře znám! Zeptám se jí, jak se jí tu žije Doufám, že jí budu rozumět, v naší zemi je asi 800 jazyků a nářečí. Pochopitelně všemi nemluví ani jim nerozumím.

Naštěstí dost lidí zná jeden nebo dva dorozumívací jazyky – pidžin nebo angličtinu. Myslím, že i vy jste na začátku dnešního setkání něco naučili. Nazdar Rebeko, co děláš? Jsem rád, že tě zase vidím. Dnes nemáš svého bratříčka na zádech ve svém bilum? Děti, bilum je velká ručně vázaná síťovka (taška,sít), zavěšená přes rameno nebo přes čelo. Dobře se v ní nosí malé děti, ale také sladké brambory, kokosové ořechy, dřevo i jiné věci. *(obrázek bilum)*

Rebeka: Právě jdu ze školy. Teď je období sucha, tak to musíme využít. Když prší, nemohu jít tu dlouhou cestu do školy. Když jsem byla menší, nebylo to tak zlé, mohla jsem první tři roky chodit do školy v naší vesnici. Nyní musím chodit jednu hodinu tam a další hodinu nazpátek. Jsem ráda, že mí rodiče vydělají dost peněz, aby mohli zaplatit školné. Ne všechny děti mohou chodit u nás do školy. Modlete se prosím za děti, které se nemohou vzdělávat

(tichá modlitba)

Paradiso: Poletíme dál. Co to tu máme? To je krásný let! Miluji tuto zemi. Ale co to tu zase vidím? Další velká mýtina uprostřed lesa. Stále se přicházejí lidé ze zahraničí, nabízejí peníze za pozemky a lesy a pak vše ničí kvůli zlatu, mědi a ropě. Bolí mne to, když vidím, jak přírodu kazí a ničí. Kde mají pak žít mí kamarádi? Nás rajek je asi 45 druhů. Největší pták je tu kazuár, který patří mezi pštrosy. Kde mají žít netopýři a krásní velcí motýli? Kde budou bydlet krokodýli, líbezní lenochodi a další vačnatci a hadi, kterých tu je asi 200 druhů? A co se stane s kvetoucími rostlinami? Se dvěma tisíci druhů orchidejí? Těch barev a tvarů – to si umíte těžko představit! A co akáty, eukalypty, masožravé rostliny, ságovníky, které potřebují lidé pro potravu, co banánovníky, kokosové palmy, kakaovníky, ananas! Kdybych měl všechno vyjmenovat, nikam bych už dnes nedoletěl. *(ukážte obrázky zvířat a rostlin)*

Co se to tu děje? Aha, to je SING-SING, jedna z nejznámějších slavností. To nesmím zmeškat. Pozor, přistávám!

Podívejte se na lidi, jak se ozdobili. Jsou pomalovaní a vyzdobení jako já,

rajský pták. Znějí bubny a bambusové flétny, lidé tančí a zpívají, jsou šťastní a uvolnění. Vypadá to jako svatba. Tady vidím Annu. Ale co to má na sobě?

Anna: Ahoj Paradiso! Vidíš můj krásný kroj? Je zhotovený z kokosových listů nebo listů sága, které se natenko nakrájí a udělá se z nich sukně. Kolem krku pověsím místní bilum, které halí mou hrudí. Ozdobím sebe i bilum mnoha korálky vyrobených z různých semen. Čelenka je zhotovena z mořských mušlí a někdy jsou upevněny jako korále psí zuby. Konečně se pomaluje můj obličej tradičními barvami: černou, červenou a zlatou. Pak si zastrčím barevné listí do pásků kolem paží a do pasu mé sukně. Společně s ostatními dětmi i stařešiny z naší vesnice se seskupíme a zpíváme písně v našich místních nářečích. Při zpěvu tančíme v doprovodu bubnů. Starší povzbuzují nás mladé, abychom navazovali na kulturu a tradiční mravní hodnoty, protože nám obohacují život. Povzbuzují nás, abychom je zachovali po další generace.

Paradiso: A co to tady voní?

Anna: Mumu! Připravuje se ve vykopané jámě na horkých kamenech. Je to vepřové maso s bramborami a přísadami, zabalené v listech. To je dobrota! Bože, děkuji ti za tyto dary!

(tichá modlitba)

Paradiso: Letím dál. Nevidím jen veselé děti, ale také ty, které jsou smutné a nešťastné.

Copak se jim stalo?

I když je naše země krásná jako pozemský ráj, bývají tu katastrofy, zemětřesení, tsunami. Lidé trpí nedávnou občanskou válkou i nemocí HIV/AIDS. Je tu mnoho sirotků. Naštěstí má dost lidí dobré srdce a opuštěné děti adoptují. Nezapomeňte na ně ve svých modlitbách.

(tichá modlitba)

Vedoucí: Obracíme se k tobě milující Bože s důvěrou, že víš o dětech z Papuy Nové Guineje i o nás. Staráš se o nás o všechny a miluješ nás všechny takové, jací jsme. Dal si nám Pána Ježíše Krista, abychom žili plným i láskyplným životem.

Prosíme tě za pokoj v srdcích.

Ať jsme společenstvím, které spojuje vzájemná láska. "Ačkoliv je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu." Za to se modlíme tak, jak nás to on naučil: *Otče náš...*

POŽEHNÁNÍ

Ať nám Pán žehná a chrání nás,

ať Pán rozjasní svůj obličej na nás a je nám milostiv.

Ať Pán laskavě pohlédne na nás, děti celého světa,

a zvláště na děti z Papuy Nové Guineje,

a obdaří nás pokojem.

Amen

PÍSEŇ

1. F (E) C7 (B7) F (E)

A - ma - mas ol-taim long big-pe-la, a-ma - mas ol-taim long em.
Ří-kám: Ra-duj - te se v Pá-nu dnes, ra-duj - te se kaž-dý den.

2. C7 (B7) F (E)

A - ma - mas, a - ma - mas, a - ma - mas ol-taim long em.
Ra-duj - te, ra-duj - te, ra-duj - te se kaž-dý den.

Pa - ne, dej, ať nás nic už ne-roz - dvo - jí. Přejď a z ru-kou
Ne - jme sa - mi sví, a - le je - nom tvo - jí.

kte-ré dob-ře chrá - ní, dá-vej po-žeh - ná - ní pro smu-tok i smích.

2. Tvoje božství každému se dělá,
v lásce nikdy lžít, v touze je pravá sláva.
Chťeš ať lidem všem rádi rozhodne,
příchoci i mým se stejat milajem.

3. Pokoj daný nám, který všechno mění.
Země plná je tvého zaslíbení.
Zbožně bledá post, vedle z bezmálčí.
Tí, kdo s pláčem seji, s pláči budou žít.

4. Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí.
Nejme sami sví, ale jenom tvoji.
Přejď a z rukou svých, které dříve držel,
dávaj požehnání pro smutek i smích.

Má Pán Je - žiš, má mě rád, di to Pi-smo na - sto-krát,

Vím, že dě - ťky mi - lu - je, Je - ňa - je jim, ce - la - je,

zve i mě a má mě rád, di to Pi-smo na - sto-krát.

2. Má mě rád, vbyř krvi svou
vykopál těž duši mou,
žít za mě položil,
aby hřích nás nerozdíl,
má Pán Ježíš, má mě rád,
di to Písmo nastokrát.

3. Má mě rád i v nemoci,
když už nikde pomoci.
Jako strážce přišel nás bít,
miluji tě, ke mně dě,
má Pán Ježíš, má mě rád,
di to Písmo nastokrát.

4. Má mě rád On, Páčeť můj,
ze mne nepustí znak svůj,
on má věrně povede
a do nebe uvede.
Má Pán Ježíš, má mě rád,
di to Písmo nastokrát.

5. Má Pán Ježíš děti rád,
ať když by to chtěly mít,
aby k němu dále své
oběťily, když je zve.
I já to chci zvěstovat,
že má Ježíš děti rád.

